

ພຣະທັມມະຊາດ ຂໍອະນຸໂມທະນານຳ ນຳຜູ້ເປັນທາຍາຕ ພຣະພຸທທະສາສນາ

ພຣະທັມ ຂໍໃຫ້ທຸກທ່ານທຸກຕົນທຸກຄົນ ຈົ່ງມີແຕ່ຄວາມສຸຂ! ມີແຕ່ຄວາມຈະເລີນ! ຂໍໃຫ້ທັງໝົດ ທຸກໆ ທ່ານ ທີ່ມີນ້ຳໃຈເຫຼື້ອມໃສສັທທາ ເສຍສະຫຼະຈາຄະ ທັງຜູ້ສ້າງເວັບຂຶ້ນມາ ທັງຜູ້ຈາຄະສະຫຼະເທື່ອແຮງ ແລະ ຊັບພ້ອມທັງເວລາ ແລະທັງຂັນອາສາ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ທ່ານ ຄຳສອນ ຫຼັກໂມຕຣີ ແລະ ແມ່ນາງ ດຣ. ມະນີສິດ ແກ້ວດາລາ, ແມ່ພຸດທະວັນ ພ້ອມດ້ວຍນາງ ມະນີລາ ແລະ ນາງສາວ ສີສຸວັນ ແລະຜູ້ເປັນທາຍາຕ ພຣະພຸທທະສາສນາທັງໝົດນຳກັນ ໄດ້ຮ່ວມແຮງຮ່ວມໃຈນຳກັນ ໄດ້ພາກັນສ້າງຂຶ້ນ ໃຫ້ມີສິ່ງເຊື່ອມຕໍ່ກັນໄດ້ງ່າຍ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຮູ້ນຳກັນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮອດໄດ້ເຖິງກັນ ເປັນບຸນເປັນກຸສົນນຳກັນ ທັງໝົດທັງສິ້ນ ແລະ ວັນທີ່ຄອງຄອຍຂອງພຣະທັມ ກໍໄດ້ມາຮອດມາເຖິງ! ຄືວັນລໍຄອຍວ່າ ຖ້າຄົບນຶ່ງລ້ານເທື່ອເຂົ້າຊົມ ຈະມີການສະຫຼອງ ສະຫຼອງສັທທາຜູ້ທີ່ເຂົ້າອ່ານ ແລະເຂົ້າເບິ່ງ! ຖືວ່າວັນທີ່ພຣະທັມລໍຄອຍ ກໍມາເຖິງແລ້ວ ເຖິງມານີ້ຫຼາຍວັນແລ້ວ! ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສະຫຼອງນ້ຳໃຈຂອງເຈົ້າສັທທາ ຍັງໃຫ້ຜູ້ເປັນກາຍກະກຽມກັນຢູ່ ແລະ ຈະຈັດສັນໃຫ້ເໝາະສົມ ກັບນ້ຳໃຈຂອງເຈົ້າສັທທາ ທັງຜູ້ອ່ານ ທັງຜູ້ຈາຄະສະຫຼະນຳກັນ, ລ້ານຄັ້ງ ທີ່ມີການເຂົ້າເບິ່ງເຂົ້າຊົມ! ລ້ານຄັ້ງທີ່ເຂົ້າອ່ານເຂົ້າຜ່ານ! ຜ່ານທາງ Facebook ກໍດີ ຜ່ານຕ່າງກັນໄປ ເພາະວ່າ ສິ່ງຂອງດີໃຫ້ກັນ ຫຼືສິ່ງຂ່າວໃຫ້ກັນ ຈາກສຽງຕໍ່ສຽງກໍດີ, ຈາກຈິດໝາຍ ຫຼືໂທລະສັບກໍດີ, ຫຼື ເມລ ຫາກັນກໍດີ, ຂອງດີໃຜໄດ້ຍິນກໍຕ້ອງດີ ຂອງດີມີຄ່າ ມີຄຸນຄ່າ ມີຄຸນຄ່າອັນລ້ຳຄ່າ ເປັນຂອງທີ່ບໍ່ເສື່ອມ ກໍຄືຄຳເວົ້າ ທີ່ມີມູນຄວາມຈິງ ແລະມີມູນເຫດ ມີທີ່ມາທີ່ໄປ ມີຈົນສາມາດຍືນຍັນຕໍ່ກັນໄດ້ ມີຈົນໃຫ້ໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງນຳກັນ ຈົນຮູ້ຈົນເຂົ້າໃຈນຳກັນໄດ້ ຈົນຮູ້ຈົນເຂົ້າໃຈນຳກັນຖືກ! ເລື້ອງນີ້ບໍ່ແມ່ນເລື້ອງເວົ້າເອົາ! ເລື້ອງນີ້ແມ່ນເປັນເລື້ອງທີ່ພຣະທັມມະຊາດເບື້ອງສູງໄດ້ລົງໂປຣດ! ໄດ້ລົງເມຕຕາ! ໄດ້ຊຳລະສະສາງ ລ້າງສວ່າຍອວ່າຍເອົາຜູ້ເປັນອົງຄ໌ພຣະ ທີ່ເກີດຢູ່ໃນກາຍຂອງແມ່ພຣະ ຜູ້ຊື່ວ່າ ທອງແກ້ວ! ເລື້ອງນີ້ເປັນເລື້ອງມີຄວາມຈິງ! ມີຄວາມຈິງຈົນສາມາດເອົາອອກມາຍືນຍັນຕໍ່ທ່ານໄດ້ ແຕ່ວ່າເອົາອອກເປັນຄຳສອນ ແລະຄຳແນະນຳພ່ຳສອນ ພ້ອມດ້ວຍຄຳຕຳນິຕິຕຽນ ກໍຄືຄຳຊີໂທດ ຊີ້ຕາມເຫດ ແລະຜົນຂອງແຕ່ລະຄົນນັ້ນເອງ! ມີຝ່າຍໃດ? ຝ່າຍດີ ຫຼືຝ່າຍບໍ່ດີ? ກໍຕ້ອງໄດ້ຊື່ອອກໃຫ້ຮູ້ ຖ້າຢາກຮູ້ ຖ້ານອບນ້ອມໃສ່ ຖ້າວ່າພຣະເຫັນວ່າເໝາະສົມ ຄວນທີ່ຈະຊີ້ໂທດໃຫ້ຟັງ ກໍຕ້ອງໄດ້ຊີ້ໄດ້ບອກ ໄດ້ແນະນຳພ່ຳສອນຕາມໜ້າທີ່! ຄວາມຈິງເປັນສິ່ງທີ່ມະຫັດສະຈັນ! ແຕ່ວ່າຍາກຈະມີຜູ້ເຂົ້າໃຈ! ເກືອບຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈກໍໄດ້ ຫຼືເກືອບຈະບໍ່ມີຜູ້ເຂົ້າໃຈເລີຍກໍໄດ້! ເພາະເປັນເລື້ອງທີ່ບໍ່ເຫັນທາງຕາ ເປັນເລື້ອງທີ່ບໍ່ສາມາດເອົາຕົວຕົນ ອອກມາຍືນຍັນໃຫ້ຕາແນມເຫັນໄດ້ ຖືວ່າພໍເຫັນແຕ່ຮ່ອງຮອຍເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຈະເອົາຕົວຕົນມາຍືນຍັນ ເປັນໄປບໍ່ໄດ້! ເພາະວ່າສິ່ງນີ້ເໜືອວິນຍານອີກ! ຂະໜາດວິນຍານກໍຍັງແນມບໍ່ເຫັນ! ອັນນີ້ເປັນສິ່ງເໜືອວິນຍານ! ເໜືອດວງວິນຍານ! ພ້ອມທັງເໜືອສິ່ງທີ່ຕາແນມເຫັນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທັງໝົດ ທັງສິ້ນ! ເປັນສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃນໂຕເຈົ້າຂອງເອງທຸກຄົນ! ແຕ່ວ່າໃຜ ຈະສາມາດຊຳລະສະສາງເອົາໄດ້? ໃຜຈະມີຄວາມສາມາດຜ່ານຜ່າ ແລະເອົາຊະນະໄດ້? ຍ້ອນວ່າສິ່ງທີ່ຄາ ຄາຢູ່ໃນກາຍເຈົ້າຂອງ! ຄາຄວາມບໍ່ຮູ້! ຄາຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈ! ແລະຄາຄວາມປ່ອຍວາງລົງບໍ່ໄດ້! ພ້ອມດ້ວຍຄາບໍ່ຢາກຈາຄະສະຫຼະອອກ! ການຄານີ້ ແມ່ນ ຄາແບບ “ຄວາມຢາກພາຄາ”, ຄວາມຢາກຊະນິດທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ຮູ້ສຶກໂຕກໍມີ

ຄວາມຢາກແບບເກີດເອງກໍມີ ແລະຄວາມຢາກໃຫ້ທຳໃນເລື່ອງບໍ່ດີ ໃນເລື່ອງບໍ່ຊອບ ໃນເລື່ອງບໍ່ປະກອບ ຊອບທັມ, ສ່ວນຫຼວງຫຼາຍແມ່ນຄາເລື່ອງນີ້! ເລື່ອງທີ່ວ່ານີ້ ຄືເລື່ອງເກີດຢູ່ໃນເຈົ້າຂອງເອງ! ເລື່ອງນີ້ແມ່ນມີ ຜູ້ຢູ່ໃນໂຕເຈົ້າຂອງປຸງແຕ່ງ ແຕ່ວ່າບໍ່ແມ່ນຝ່າຍພຣະ ແມ່ນຝ່າຍພວກສັງຂານຕ່າງຫາກ ພວກພາຄິດ ພວກ ພາປຸງແຕ່ງ ກາຍໃຈເຈົ້າຂອງກໍເລີຍຄາ ຄານຳພວກຊຸມນີ້! ພວກນີ້ ແມ່ນພວກຫຼອກໃຫ້ພິຈິຕິດກັບ ຢູ່ໃນ ໂລກໜ່ວຍນີ້ ຫຼອກໃຫ້ຂ້ອງຫຼອກໃຫ້ຄາ ຄານຳໄດ້ຄານຳເສັຍ ຄານຳລວຍຄານຳຈົນ ຄານຳມີຄານຳບໍ່ມີ ຄາ ນຳເຈົ້າຕິຂ້ອຍ ຂ້ອຍຕິເຈົ້າ ຄານຳສັນເສີນ ຄານຳນິນທາ ຄານຳດິໃຈຄານະເສັຍໃຈ ຄານຳຮັກຄານຳຊັງ ຄາ ນຳສຸຂຄານຳທຸກຂໍ ຄານຳສິ່ງທີ່ຕາແນມເຫັນ ຄານຳສຽງທີ່ເຈົ້າຂອງຮັບຮູ້ເຂົ້າມາ ຄານຳກິນເໝັນຫອມ ຄາ ນຳຣິຊຕ່າງໆ ຄານຳເຢັນຮ້ອນອ່ອນແຂງ ຄານຳແນວຄິດເຈົ້າຂອງ! ເລື່ອງທີ່ວ່ານີ້ ແມ່ນເກີດຈາກທາຕ ປຸງແຕ່ຂຶ້ນມາເອງ!

ທ່ານທັງຫຼາຍເອີຍ! “ຄາເລື່ອງແນວນີ້ແລ້ວ” ຈົ່ງບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈເຖິງທັມມະຊາດ ອັນເປັນແກ່ນແທ້ ຈົ່ງບໍ່ຮູ້ ວ່າ ເຈົ້າຂອງເກີດແນວໃດ? ມີແນວໃດ? ຜູ້ອື່ນເກີດແນວໃດ? ມີແນວໃດ? ໂດຍສະເພາະຄື ພຣະແມ່ແກ້ວ ເກີດແນວໃດ? ກໍບໍ່ມີໃຜສາມາດຮູ້ໄດ້ ເທົ່າໂຕແມ່ແກ້ວເອງ! ນີ້ແລ້ວ ຈົ່ງວ່າ “ຮູ້ໄດ້ສະເພາະຕົນ”. ສະນັ້ນ ຄວນແລ້ວ! ຄວນພັດທະນາຕົນເອງ! ພັດທະນາກາຍ ພັດທະນາໃຈ ພັດທະນາຊີວິດ ໃຫ້ໄດ້ເປັນຜູ້ຮູ້ ຜູ້ແຈ້ງ ຜູ້ເຂົ້າໃຈ ໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງທັງໝົດທັງສິ້ນ! ສ້າງຕົນເອງສຳ! ລ້າງຜິດຈັດສັນ ທາງນອກທາງໃນນຳກັນສຳ! ເພື່ອໃຫ້ແຈ້ງໃຫ້ສະຫວ່າງ! ເພື່ອຈະຮູ້ໄດ້ວ່າອັນໃດເປັນອັນໃດ? ຄວາມຈິງ ຄືອັນໃດ? ດີ ຫຼືບໍ່ດີ? ສ່ວນໃດ ດີ? ສ່ວນໃດບໍ່ດີ? ສ່ວນໃດຖືກ? ສ່ວນໃດຜິດ? ສ່ວນໃດແມ່ນ? ສ່ວນໃດບໍ່ແມ່ນ? ສ່ວນໃດຕິດພັນ? ສ່ວນ ໃດຖືກໜີບ? ສ່ວນໃດຖືກເຕັງ? ສ່ວນໃດທີ່ເຈົ້າຂອງຂົນເຂົ້າມາ? ສ່ວນໃດ ທີ່ຜູ້ອື່ນຂົນເຂົ້າມາໃຫ້? ຕ້ອງຮູ້ ຕ້ອງເຂົ້າໃຈ! ເຂົ້າໃຈໃຫ້ໄດ້ເຖິງ ໃຫ້ເຖິງທີ່ສຸດ! ໃຫ້ເຖິງຂະໜາດໄດ້ເອີ້ນວ່າ “ຜູ້ຮູ້ ຜູ້ຕື່ນ ຜູ້ສະຫຼຽວສະຫຼາດ ຜູ້ກຳໄດ້ ແລະເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງລະອຽດ! ບໍ່ພຽງແຕ່ຮ່າງກາຍເຈົ້າຂອງ ຍັງສາມາດຢັ່ງເຂົ້າໄປຮູ້ ກາຍ ວາຈາ ໃຈ ຂອງຜູ້ອື່ນໄດ້ອີກ” ຖືວ່າການຮູ້ເຈົ້າຂອງ ເປັນເລື່ອງດີທີ່ສຸດ ເປັນເລື່ອງຖືກຕ້ອງ ແລະເປັນເລື່ອງ ຄວນ ເອົາໃຈໃສ່ນຳກັນ ເປັນເລື່ອງທີ່ຄວນນອບນ້ອມເຂົ້າຫາກັນ ແລະຄວນເອົາໃຈໃສ່ທີ່ສຸດ ເພື່ອປະສານໃນດ້ານ ປຶກສາຫາລື ກຽວກັບເລື່ອງຊີວິດ, ກຽວກັບເລື່ອງບຸນເລື່ອງບາບ, ເລື່ອງເຄາະເຂັນເວນພັຍ, ເລື່ອງສະເດາະ ເຄາະ ສະເດາະລາງອອກ, ເລື່ອງແຍກແຍະ ໃນແຕ່ລະຊັ້ນລະສ່ວນອອກໃຫ້ກັນຟັງ ແລະເລື່ອງອະທິບາຍ ອະທິບາຍໃນເລື່ອງຮູ້ເຂົ້າໃຈ ແລະບໍ່ຮູ້ບໍ່ເຂົ້າໃຈ, ເລື່ອງນີ້ເປັນເລື່ອງສຳຄັນ ສຳຄັນຢ່າງມາກມາຍຫຼວງຫຼາຍ! ສຳຄັນທີ່ສຸດ ກຽວກັບທຸກຕົນທຸກຄົນ ທຸກທາຕທຸກຊີວິດ! ແຕ່ວ່າຜູ້ທີ່ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ ຕ້ອງໄດ້ແຍກແຍະ ຕ້ອງ ໄດ້ຈິກໄດ້ໄຈ້ອອກ ເພື່ອກັນ ແລະກັນ ເພື່ອໃຫ້ມີນ້ຳໜັກດີຂຶ້ນ ແລະຖືກຕ້ອງທີ່ສຸດ! ຖືວ່າການຮູ້ການເຂົ້າໃຈ ໄດ້ນີ້ ແມ່ນເປັນເລື່ອງທີ່ໂຊກດີທີ່ສຸດ! ແມ່ນເປັນເລື່ອງຫາອັນປຽບບໍ່ໄດ້ ຫາອັນປຽບບໍ່ມີ ຫາອັນໃດຈະມາ ປຽບປານກໍບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າບໍ່ແມ່ນເລື່ອງທຳມະດາ! ເປັນເລື່ອງທີ່ທັງໝົດທຸກໆຄົນ ທຸກໆໝູ່ສັດ ທີ່ມີຄວາມ ກຽວຂ້ອງນຳກັນ ຄວນຮັບຮູ້ຄວນເຂົ້າໃຈ! ແລະ ຄວນປະຕິບັດເບິ່ງກ່ອນ ຝຶກຫັດເຈົ້າຂອງກ່ອນ ທົດສອບ ທົດລອງເບິ່ງກ່ອນ ເພື່ອຈະໃຫ້ເຫັນໄດ້ວ່າ ການໄດ້ຝຶກການໄດ້ປະຕິບັດຕົນເອງ ເປັນແນວໃດ? ໄດ້ຜົນແນວ ໃດ? ຖ້າເຮັດໜ້ອຍ ໄດ້ຊ່າໃດ? ຖ້າເຮັດຫຼາຍຈະໄດ້ແນວໃດ? ເລື່ອງນີ້ຕ້ອງໃຫ້ມີວິທີການ ມີວິທີການໃຫ້

ກັບເຈົ້າຂອງ ເພື່ອເຈົ້າຂອງຊື່ຢູ່ລອດປອດພັຍ ແລະເພື່ອເຈົ້າຂອງ ຊື່ເປັນຜູ້ໄດ້ອັດຕະໂນມັດ! ຊື່ເປັນຜູ້ມີອັດຕະໂນມັດ ຂຶ້ນມາເອງ! ບຸນມິຈິງ ບາບມິຈິງ! ຍ້ອນມິຈິງແບບນີ້ ພຣະທັມຈຶ່ງເປັນຫ່ວງ ເປັນຫ່ວງຍ້ານບາບ ທັບເຕັງເອົາໄວ້ ຈຶ່ງໄດ້ພະຍາຍາມຊ່ວຍ ຈຶ່ງພະຍາຍາມ ຈຶ່ງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ນຳທີ່ສຸດ ເອົາໃຈໃສ່ນຳທາຍາຕ ພຣະພຸທທະສາສນາ ແລະເອົາໃຈໃສ່ນຳຜູ້ທີ່ຕັ້ງໃຈປະຕິບັດ ແລະຜູ້ພໍໃຈປະຕິບັດ, ນຳຜູ້ພໍໃຈໃນໂຕເຈົ້າຂອງເອງ ແລະ ຜູ້ພໍໃຈສຶກສາຫາຄວາມຈິງ ພ້ອມທັງຜູ້ທີ່ມັກຄົ້ນຄວ້າ ຫາຄວາມຈິງອັນປະເສີດ, ແຕ່ວ່າກຳຍາກ! ເຖິງເວລານີ້ແລ້ວ ກຳຫຍຸ້ງຍາກ ຍັງຍາກຢູ່ອີກ! ຍາກຍ້ອນວ່າ ຜູ້ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈມີຫຼາຍ ມີມາກມາຍຫຼວງຫຼາຍ! ມີ ຢ່າງມະຫາມີ! ຫຼາຍ ຢ່າງມະຫາຫຼາຍ! ຜູ້ທີ່ພໍໃຈເຂົ້າໃຈ ມີ ກຳມີໜ້ອຍ! ຍ້ອນເປັນແບບນີ້ແລ້ວ ການສົ່ງຂ່າວໃຫ້ກັນຈຶ່ງລ້າຊ້າ ຈຶ່ງຊ້ານານ ຊ້າຈົນວ່າເກືອບຈະສວາຍເກີນໄປ! ພໍແມ່ພີ່ນ້ອງນຳກັນທັງຫຼາຍເອີຍ! ເລື້ອງນີ້ກໍຄືວ່ານັ້ນແລ້ວ ຍ້ອນຄາເບິ່ງ ຍ້ອນຄາເຫັນ! “ຍ້ອນບໍ່ເຫັນເຈົ້າຂອງ ຈຶ່ງບໍ່ເຫັນແມ່ພຣະ! ແລະບໍ່ເຫັນພຣະຢູ່ໃນໂຕເຈົ້າຂອງ!” ແຕ່ການເຫັນນີ້ ແມ່ນເຫັນແບບເອົາ ປັນຍາເຫັນ! ໃຊ້ປັນຍາເບິ່ງ! ໃຊ້ປັນຍາພິນິດອອກ! ໃຊ້ປັນຍາພິຈາລະນາອອກ ແລະແຍກແຍະ! ບໍ່ແມ່ນເຫັນໄດ້ດ້ວຍທາງຕາ!

ຂໍໃຫ້ພໍໃຈອ່ານຕໍ່! ອ່ານກັນໄປຕໍ່! ໃນເລື້ອງທີ່ສົ່ງອອກໃຫ້ຟັງ ໃນທີ່ຜ່ານມາແລ້ວນັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະ ບໍ່ລະອຽດຄັກ ກໍຂໍໃຫ້ຖືວ່າແມ່ພຣະທາງນອກ ເປັນຜູ້ບໍ່ລະອຽດເອງ ແລະຜູ້ຂຽນ ຜູ້ພິມ ຜູ້ຈັດຈ້ອນຈັດແຖວ ແລະຜູ້ກວດກຳແມ່ນຜູ້ຂຽນ ຜູ້ພິມເອງກວດ, ຜູ້ສົ່ງອອກບໍ່ໄດ້ກວດຄືນ ຄືຜູ້ເປັນແມ່ພຣະທາງນອກ ບໍ່ໄດ້ກວດຄືນ.

ທ່ານທັງຫຼາຍເອີຍ! ເຖິງແມ່ນວ່າຈະລະອຽດ ຫຼືບໍ່ລະອຽດ ກໍເປັນພຽງແຕ່ການລຽງຄຳເທົ່ານັ້ນ! ໃນການລຽງຄຳເວົ້າ ເພື່ອໃຫ້ມີການຕໍ່ເນື່ອງເກາະກ່ຽວເຂົ້າໃສ່ກັນ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເນື້ອໃນໃຈຄວາມໝາຍ, ສຳລັບເນື້ອໃນໃຈຄວາມໝາຍ ກໍຕ້ອງເປັນໄປຕາມກົດຂອງພຣະທັມມະຊາດ ເພາະວ່າພຣະທັມມະຊາດປັນແຕ່ງ ອອກມາໃຫ້ ພຽງແຕ່ຜູ້ຮັບເທົ່ານັ້ນບໍ່ລະອຽດ ກໍຄືຄວາມຂາດຕົກບົກຜ່ອງ ຂອງແມ່ພຣະທາງນອກ, ເລື້ອງນີ້ ແມ່ນເປັນເລື້ອງສຳຄັນ ແຕ່ວ່າແມ່ພຣະຜູ້ເປັນຄົນ ຍັງຂາດພະລັງໃນບາງຄັ້ງບາງເທື່ອ! ບໍ່ຕ່າງກັນຫຍັງ ກັບສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ທີ່ໃຊ້ດ້ວຍພະລັງງານ ຖ້າພະລັງງານອ່ອນ ກໍຕ້ອງຕົກກໍຕ້ອງຊ້າ ກໍຕ້ອງບໍ່ແຈ້ງ ກໍຕ້ອງບໍ່ລະອຽດເປັນແບບດຽວກັນ! ແຕ່ວ່າແມ່ພຣະເປັນຄົນ! ບໍ່ໄດ້ເປັນເຄື່ອງ! ບໍ່ໄດ້ເປັນວັດຖຸ! ແຕ່ວ່າກໍພໍໄດ້ອາສັຍ ອາສັຍໄດ້! ຖືວ່າດີກວ່າບໍ່ມີຜູ້ຮັບຍານໄດ້! ດີກວ່າຈະບໍ່ມີບ່ອນສົ່ງໃຫ້! ດີກວ່າຈະບໍ່ມີບ່ອນລົງ ກໍຄືກັນກັບເລື້ອງຕັ້ງເຄືອຂ່າຍທາງນອກ, ຖ້າແມ່ນວ່າສະຖານທີ່ໃດ ຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມພ້ອມ ກໍຖືວ່າບໍ່ສາມາດຕັ້ງເຄື່ອງໄດ້ ແລະບໍ່ສາມາດນຳເອົາຮູບ ແລະສຽງໃນການຖ່າຍທອດອອກໄດ້! ສະໄໝນີ້ສະໄໝພັດທະນາ ປຽບທຽບໃຫ້ຟັງຄືແນວນີ້ ຫວັງວ່າຄົງຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ! ຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າ ຜູ້ຟັງຄວນຮູ້ ຄວນເຂົ້າໃຈ ເພາະວ່າລະບົບຂອງຄົນ ກັບລະບົບເຄື່ອງທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ກໍບໍ່ມີຫຍັງແຕກຕ່າງກັນ ພຽງແຕ່ວ່າອັນໜຶ່ງເປັນວັດຖຸທາຕ ອັນໜຶ່ງເອີ້ນວ່າ “ທາຕຢູ່ໃນຄົນ” ກໍແບບນີ້ເອງ!

ຂໍໃຫ້ຜູ້ເປັນທາຍາຕພຣະພຸທທະສາສນາ ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈ! ຂໍໃຫ້ຜູ້ລໍຮັບຟັງ ຜູ້ລໍຮັບອ່ານ ຜູ້ລໍຟັງຂ່າວ ທັງຜູ້ມັກ ແລະຜູ້ບໍ່ມັກ ທັງຜູ້ພ້ອມ ແລະຜູ້ບໍ່ພ້ອມ ຈຶ່ງເປັນຜູ້ໂຊກດີ! ທັງຜູ້ເຂົ້າໃຈ ແລະຜູ້ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈ ຈຶ່ງເໝີດ

ໂຊກຮ້າຍ! ຈົ່ງເໝີດບາບ! ຈົ່ງເໝີດກັມ! ຈົ່ງເໝີດເວນ! ຈົ່ງເໝີດເຄາະ! ຈົ່ງເໝີດຊວຍ! ສະໜຽດຈັງໄລ ໃຫ້ເໝີດໃຫ້ກ້ຽງ ສູນສ້ຽງກ້ຽງໄປ! ຢ່າເຫຼືອຢ່າຄ້າງ ໃນຊີວິດຈິດໃຈຂອງພວກທ່ານ! ຈົ່ງມີແຕ່ດີ! ຈົ່ງມີແຕ່ເຢັນ! ຈົ່ງເປັນສຸຂ ທັງເໝີດທຸກຕົນທຸກຄົນ ນຳກັນດ້ວຍເຖີດ! ຂໍໃຫ້ມີໂຊກມີໄຊ! ຂໍໃຫ້ໄດ້ໂຊກໃຫຍ່ ໄຊໃຫຍ່! ຂໍໃຫ້ໄດ້ພະຫຼະພະລັງ! ຂໍໃຫ້ໄດ້ທີ່ຈັ່ງ ທີ່ຍັງແນວຄິດຈິດໃຈ! ຂໍໃຫ້ອິດໃຫ້ທົນໄດ້! ໃຫ້ຈິດໃສ! ໃຫ້ໃຈເຊົາຊຸ່ນເຊົາມົວ! ໃຫ້ຄວາມຊົ່ວ ຄວາມບໍ່ດີ ເໝີດສູນສ້ຽງກ້ຽງໄປ! ແລະ ຂໍໃຫ້ໄດ້ຊີວິດໃໝ່! ຊີວິດປະເສີດເລີດຍິ່ງ! ພອນນີ້ມີຄວາມໝາຍ ມີໃຈຄວາມໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຖີງ ເຊິ່ງພຣະນິພພານ! ຂໍໃຫ້ທັງໝົດທຸກໆ ທ່ານ ທຸກໆຕົນ ທຸກໆຄົນ ເຂົ້າຮອດເຂົ້າເຖີງ ເຂົ້າໄດ້ນຳກັນທັງໝົດດ້ວຍເຖີດ!

ສາທຸ ສາທຸ ສາທຸ! ຂໍໃຫ້ພະລານາມັຍ ພະລັງແຮງກ້າ! ພະລັງດີ ພະລັງເຢັນ ຈົ່ງເກີດຂຶ້ນກັບເຈົ້າສັທທາ ທັງຫຼາຍທັງປວງ ນຳກັນທັງໝົດທັງສິ້ນ ດ້ວຍກັນເຖີດ!

ເວລາ 09:17-10:40ມ, ວັນທີ 26/07/2014

ໃຊ້ເວລາສົ່ງສັຈຈະທັມອອກ ແລະຈິດໄວ້ 01 ຊົ່ວໂມງ 24 ນາທີ;

ຜູ້ຈິດໄວ້ ທ່ານ ຄຳສອນ ຫຼັກໂມຕຣີ, ໂທລະສັບ: (+856-20) 222 111 40,

E-mail: klakmaitry@gmail.com; <https://www.facebook.com/klakmaitry>

ຜູ້ຕິພິມໄວ້ ດຣ. ມະນີສິດ ແກ້ວດາລາ,

ໂທລະສັບ: (+856-20) 2222 8489, E-mail: manisoth@yahoo.com